

by se daně dobývaly na základě výkazu nedoplatků. Podle § 7 poplat. zák. má se díti dobývání poplatků stejným způsobem jako dobývání daní. Z toho plyne, že poplatky lze dobývat i na základě výkazů nedoplatků, pokud ovšem jsou vykonatelné. Je-li jich vykonatelnost potvrzena příslušným úřadem, je i výkaz nedoplatků exekučním titulem, třebaš z jeho obsahu neplynulo, zda jsou splněny podmínky vykonatelnosti předepsané zvláštními zákony. Ano bylo na platebním rozkazu potvrzeno, že poplatek je nedoplatkem, obsahuje toto potvrzení i výkaz nedoplatků a, ano z potvrzení jest i zřejmo, že nedoplatek je vykonatelný, je výkaz ten vykonatelný právě jako platební rozkaz, na němž je vykonatelnost potvrzena, ježto správnost tohoto potvrzení nepřisluší soudu zkoumati.

Čís. 12011.

Není zapotřebí zvlášť přihlašovati k rozvrhu nejvyššího podání nárok na poměrnou část fruktifikátních úroků.

Nárok na poměrnou část fruktifikátních úroků nezávisí na tom, zda pohledávka odkázaná na nejvyšší podání byla zúročitelná, čili nic.

I přednostním pohledávkám knihovně nezajištěným přísluší poměrná část fruktifikátních úroků.

(Rozh. ze dne 21. října 1932, R I 596/32.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost nepřikázal soud první stolice ani přednostním, ani knihovním věřitelům fruktifikátní úroky. Re k u r s n í s o u d k rekursu vymáhajícího věřitele napadené usnesení potvrdil.

Ne j v y š š í s o u d přikázal fruktifikátní úroky i přednostním pohledávkám knihovně nezajištěným i knihovním věřitelům.

D ů v o d y:

Nesprávný je názor rekursního soudu, že správci konkursní podstaty v úloze vymáhajícího věřitele podle § 119 odstavec (2) čís. 1 konk. ř. nepřisluší poměrná část z fruktifikátních úroků, na přednostní jeho pohledávku útratovou (§ 49 čís. 1 k. ř.) proto, že v přihlášce (§ 210 ex. ř.) nežádal úroky z likvidovaných útrat exekučního řízení. Neboť toto ustanovení se týká jen s m l u v n í c h úroků, které příslušejí věřiteli odkázanému na nejvyšší podání proti povinné straně, a nepřihlásil-li je věřitel, nepřikážou se mu jen proto, že soud nemůže seznati ze spisů a listin u soudu se nalézajících, zda nejsou již zaplacený. Jinak však je tomu při úrocích, jež mají býti poměrně hrazeny z fruktifikátních úroků. Neboť podle ustálené judikatury v souhlasu se zodpovědním otázkem ministerstva spravedlnosti k § 216 ex. ř. (výnos min. sprav. čís. 44 a 45 Věstník z r. 1897), slouží fruktifikátní úroky k tomu, by nahradily věřitelům a účastníkům na rozvrhovou podstatu odkázaným újmu, která jim vzchází z toho, že dnem příklepu, kdy nastává splatnost všech přikázaných pohledávek, pohledávky přikázané jim zaplacený nebyly a tvoří

zvláštní společný fond pro věřitele hypotekární. Tu již nejde o pohledávky za povinnou stranou, nýbrž o nároky z nejvyššího podání a zani-
kají proto veškeré úrokové smluvní závazky povinné strany, a nároky na
poměrnou část z fruktifikátních úroků nezávisí proto na tom, zda pohle-
dávky na nejvyšší podání odkázané byly zúročitelné, čili nic. Proto není
zapotřebí zvláště přihlašovatí nárok na poměrnou část fruktifikátních
úroků. Zbyla by jen otázka, zda i přednostním knihovně nezajištěným
pohledávkám přísluší poměrná část fruktifikátních úroků, jež jsou zvlášt-
ním fondem pro h y p o t e k á r n í věřitele. Není však důvodu, proč by
měla otázka ta býti řešena různě, an důvod, proč se fruktifikátní úroky
přikazují všem na nejvyšší podání odkázaným věřitelům, je stejný i u hy-
potekárních i u přednostních knihovně nezajištěných pohledávek, a ana
se poměrná část fruktifikátních úroků přikazuje podle celé přikázané
pohledávky počítajíc v to i útraty.

Čís. 12012.

**Zákon ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy, jímž se za-
vádějí zvláštní předpisy o dělení dědictví při rolnických usedlostech
střední velikosti.**

Předpisů zákona ze dne 7. srpna 1908, čís. 68 z. zák. pro Čechy, jest
použití nejen, byli-li manželé k n i h o v n í m i spoluvlastníky nemovi-
tosti, nýbrž i tehdy, kde bud' oba manželé, nejsouce ještě jako spolu-
vlastníci statku knihovně zapsáni, vykonávali již před smrtí jednoho
z nich na základě platného důvodu k nabytí vlastnictví skutečnou spo-
lečnou držbu statku, nebo kde jen zemřelý manžel byl knihovním spolu-
vlastníkem všech nemovitostí patřících k usedlosti, kde však pozůstalý
manžel se ujal již před úmrtím druhého manžela na základě platného
titulu skutečné držby koupené a převzaté polovice statku, třeba v této
době nebyl v pozemkové knize ještě zapsán jako spoluvlastník této
polovice.

Z předpisu druhého odstavce § 14 zák., podle něhož jest za před-
pokladů uvedených v prvním odstavci téhož paragrafu pozůstalý manžel
oprávněn převzítí uprázdněnou p o l o v i c i statku, neplyne, že zákon
má na mysli právě jen případy, kde každému manželu patří ideální po-
lovice statku, nýbrž vztahuje se i na případy, kde manželé jsou spolu-
vlastníky v jiném poměru.

(Rozh. ze dne 21. října 1932, R I 822/32.)

P o z ů s t a l o s t n í s o u d se k návrhu pozůstalé vdovy usnesl, že
pozůstalost bude projednána podle zákona o rolnických usedlostech
střední velikosti. Rekuršní soud zamítl návrh pozůstalé vdovy,
by byla pozůstalost projednána podle ustanovení zákona ze dne 7. srpna
1908, čís. 68 z. zák.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.